

1. Ó! áld-juk most őt, az é-gi ki-rályt, És zengjen sza-

vunk az e-ge-ken át! Te meg-tar-tónk, paj-zsunk és

ol-tal-ma-zónk, Most ne-ve-det di-csé-ri szent há-la - szónk.

2. Ó! áldjuk most őt és nagy kegyelmét, / A szeretetét és
szent erejét! / Mint mennydörgés hangját, úgy halljuk szavát, / És
viharnak szárnyán ő száguld tovább.

3. A jóságodat ki mondhatja el? / Az élet, a fény mind hoz-
zád emel; / A hegy és a síkság, az erdő, a szél, / Az eső és harmat
csak rólad beszél!

4. Oly gyarlók vagyunk, és nincsen erőnk; / Te vezetőnk
vagy és védelmezőnk. / Nagy kegyelmed kísér az életen át, / Mi
teremtő Urunk, te örök jóság!